

mange Led til at komme til Statskassen og faa Understøttelse. Det staaer dunkelt for mig fra min Skoleundervisning, at det, der fortaltes om ham, formodentlig ikke var sandt, men kun var noget, han pynkede sig med. Man fik at vide, at han nede i Middelhavet havde slaaet en forfærdelig Bunke Tyrker ihjel og hugget Hovedet af en, der hed Ibrahim. Det fortalte han, da han kom her til Landet, og han blev saa ansat i dansk Tjeneste. Det har vel nærmest været Hoftjeneste, thi Krigstjeneste eller anden Tjeneste, han har gjort sit ny Fædreland, har man ikke mærket noget til. I hvert Fald er det undsluppet min Opmærksomhed. Jeg har ikke noget Sted set noget derom. Det har nærmest været Hoftjeneste, han har gjort, og paa det høstede han som saa mange den Gang indvandrede Udlændinge Hæder og Gods i rigelig Mængde. At saa Statskassen, naar Fideikommisset er ledigt, igen tager, hvad dens er, forekommer mig ganske rigtigt, og det forekommer mig urigtigt, at vi bagefter skulde have nogen som helst Forpligtelse overfor hans Familie i mange Led. Hele Finansudvalget havde for øvrigt godkendt denne Betragtning, idet dets Flertal gennem sin Ordfører udtrykkelig udtalte, at det er sidste Gang, der gives Understøttelse til denne Familie. Der ligger altsaa ikke i Udvalgets Stilling nogen som helst Ret for denne Familie til stadig at trække paa Statskassen.

Den højtærede Trafikminister siger, at det havde overrasket ham, at vi havde taget Forslaget om Huslejegodtgørelse for Jernbanefunktionærerne op nu. Det synes jeg ikke kan overraske den højtærede Trafikminister. Han maa vide, at denne Sag er ført frem med stor Kraft fra Personalets Side. Han maa vide, hvilken Utilfredshed der hersker blandt Personalet netop paa Grund af de Forhold, der ere skabte ved Lønningsloven af 15. Maj 1903. Han har ogsaa maattet indrømme, at denne Lønningslov har stillet Personalet saa ugunstigt, at en stor Del af dem — han reducerede dem nu til en 25—30 pCt. — har daarligere Løn end tidligere og maa have personligt Tillæg for at hæve Lønnen til det gamle Niveau. Slige Forhold give ikke Tilfredshed i vedkommende

Etat, og det er der heller ikke. Den højtærede Minister sagde, at om 4 Aar vil dette Forhold forsvinde . . . (*Ministeren for offentlige Arbejder* [Svend Høgsbro]: Om 1½ Aar!) . . . Ja, men hvordan vil det forsvinde? Vil det sige, at saa falder det personlige Tillæg bort, og saa ville de paagældende komme op paa den Lønning, de have haft hidtil? De ville altsaa ikke faa Lønningsforbedring ved den Lov, der fremkom den 15. Maj 1903.

Hvordan Sagen end er, kan det ikke være undgaaet den højtærede Ministers Opmærksomhed, at Utilfredsheden er stor. Personalet er utilfreds i allerhøjeste Grad og har ogsaa givet det til Kende. Det har, som jeg før oplyste, to Gange indgivet Andragende direkte til Ministeren om at faa dette Forhold forandret. Det har i Fjor ført et Andragende frem her til Rigsdagen og anmodet Rigsdagen om at ændre dette Forhold. Det har ført Andragendet frem igen i Aar, og Forholdet er blevet undersøgt hver Gang. Jeg indser ikke, at der er Grund til at foretage nogen lang Overvejelse eller Undersøgelse. Jeg har gennemset de Akter, der ere fremlagte i Finansudvalget angaaende denne Sag. Det er Skrivelser frem og tilbage, Betænkninger fra Generaldirektøren i Massevis, hvor Forholdet skildres, og hvor det opgøres, hvad det vil koste osv. osv., saa at Sagen er saa godt forberedt, som den paa nogen mulig Maade kan være. Naar den højtærede Minister derfor siger, at han ikke har haft Anledning — og han lagde særlig Tryk paa Ordet Anledning — til at tage Sagen under Overvejelse, forbavser det mig i høj Grad at høre den højtærede Minister udtale sig saaledes, for Anledningen har virkelig været der. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar der indsendes et Andragende til Ministeren, finder Ministeren nok Anledning til at tage det under Overvejelse, og saa overvejer han det og ser, hvorledes Sagen er. Og naar der indsendes Andragende igennem Rigsdagen, og det henstilles her af et Mindretal, som det blev i Fjor, at tage det under Overvejelse, efter at det er blevet diskuteret her i Salen, har han ogsaa al Anledning til at tage det under Overvejelse. Saaledes har Ministeren mindst de sidste 1½